

NIEUWSBRIEF

5 mei 2024

Dinsdag 7 mei is er om 10 uur weer koffiedrinken in de Pinkzaal

Zondag zal mevrouw Markx voor het laatst de kerkdienst in onze Pinkzaal bezoeken. Ze gaat verhuizen naar Twenthe waar haar dochter woont.

We zullen haar gaan missen.

Samen met haar man waren zij trouwe kerkgangers vanuit de Oranjeboomstraat in Westzaan. Toen Nol ziek werd was er een onderbreking. Na zijn overlijden in december 2020 midden in de coronatijd hebben Westzaners haar meegenomen naar de kerk.

En op de foto is te zien dat ze ondanks haar leeftijd niet van stil zitten houdt.

Maar dezelfde leeftijd maakt het ook verstandiger dat zij dichter bij haar nageslacht gaat wonen.

We zullen haar erg gaan missen. De afstand is te groot dat je zegt: ik kom wel even langs als ik in de buurt ben.

Dank voor alle betrokkenheid en een goede tijd toegewenst.

Het mag u 'good goan'(goed gaan nederlands).

Mariabeeld.

Op zondag 21 april waren Piet en Ineke Boon als afvaardiging van de Martelaren naar de H. Nicolaaskerk in Amsterdam geweest.

Ons prachtige Mariabeeld was daar geplaatst op een speciaal gemaakte sokkel.

Diaken Rob Polet vertelde dat er een schenking via een legaat was gedaan, en dat geld moest van de schenker aan iets wat met Maria te maken had, besteed worden.

Kwam dat even goed uit.

Na de viering, tijdens het koffiedrinken, vertelden parochianen ons hoe blij ze met het Mariabeeld waren.

We kwamen rond 10.30 uur als toeristen binnen, Piet met fotokoffer, dus bij de ingang werden we niet welkom begroet met: 'Move on, move on.'

Schuifelend gingen we tussen de toeristen door naar "ons" beeld.

Maria begroette ons vriendelijk, zoals ze ook altijd in onze kerk deed.

Ze stond daar prima, vond ik. Het was goed zo, ze heeft een fijne, nieuwe plek gevonden. Uiteraard nam Piet foto's, en na een tijdje werd dat opgemerkt en werd duidelijk gemaakt dat dat eigenlijk niet de bedoeling was.

'Maar wij zijn van de Martelaren, dit is ons beeld.' Vanaf dat moment mocht hij als enige wel foto's maken.

Daarna ging het snel. We werden hartelijk welkom geheten, we werden in de voorste bank op een gereserveerde plek gezet, en pastoor Eric Fennis kwam ons voorafgaand aan de viering persoonlijk verwelkomen.

Hij bereidde ons erop voor dat we na de viering mee mochten lopen naar achteren, om daar een kaars aan te steken bij het Mariabeeld.

Het betrof de door ons aan hun geschonken Martelaren-kaars.

De viering was mooi en het koor zong prachtig. De preek ging over de goede herder. Ik vond dat wel toepasselijk.

Eric had het over elkaar in de gaten houden, zoals een herder zijn schaapjes in de gaten houdt. Heel mooi.

Tijdens de communie pakte een langslowend vrouwtje ineens mijn handen vast.

'Jullie zijn toch van de Martelaren? Heel erg welkom,' lachte ze. Warme woorden van een onbekende.

Aan het eind van de viering nam diaken Rob Polet het woord.

Hij vertelde over die keer dat hij in 2021 in onze kerk kwam, eigenlijk wilden ze knielkussentjes hebben. Maar, vertelde Rob, hij werd door ons verder rondgeleid om te kijken of ze nog wat nodig hadden.

Toen zag hij het Mariabeeld, vertelde hij. En dat wilde hij graag hebben.

Ik weet trouwens nog als de dag van gisteren dat het beeld werd opgehaald. Pff, dat was een zware klus. Maar het lukte!

Na de viering werden Piet en ik, als afgesproken, uitgenodigd om mee naar achteren te lopen. Ik kreeg de Martelaren-kaars in mijn handen geduwd.

Bij het Mariabeeld stak ik de kaars aan onder toeziend oog van Rob Polet, maar ook van Maria.

Het was een plechtige overdracht, vanaf dat moment was Maria echt van de H.

Nicolaasparochie.

Ineke Boon

Hierbij ook de link van de viering. Bij ongeveer 5.25 minuten vertelt Eric Fennis wat over het beeld, en vanaf ongeveer 1.10.00 komt Rob Polet er uitgebreid over aan het woord.

https://www.youtube.com/watch?v=RalXmcyZQV8&t=13s&ab_channel=NicolaasTV

De Weverstraat in Krommenie met rechtsonder een zogenaamde struikelsteen
Ter herinnering aan Abraham Prins.
Hij was sportleraar en fysiotherapeut.
Om bij te verdienen werkte hij als ambtenaar van de Rijkspostspaarbank.
In maart 1932 trouwde hij met een niet-joodse vrouw.
Omdat hij gemengd gehuwd was hoefde hij zich in de oorlog niet te melden voor deportatie.
Op een dag liep Abraham Prins door een park om de trein te halen.
Het was voor joden verboden het park te betreden.
Een overijverige agent maakte een proces verbaal op.
Toen Abraham Prins zich enige tijd later moest melden op het politiebureau is hij gevangengenomen en naar Westerbork op transport gesteld.
Hij kwam in Auschwitz om het leven.

Gebedsdienst Raad van Kerken op 4 mei

Op zaterdagavond 4 mei staan we stil bij de monumenten bij het voormalige gemeentehuis.

Daaraan voorafgaand is er om 18.45 uur in een dienst met muziek, woorden en gebed in de Doopsgezinde Vermaning aan de Noorderhoofdstraat 46.

Wees Welkom

Om **19.15 uur** sluiten we aan bij het herdenkingsmoment bij het monument aan de Zuiderhoofdstraat.

Kerkenpad

Wanneer gaan we op Kerkenpad is de vraag die al rond de Kerst werd gesteld.

En u kreeg en krijgt er geen ander antwoord op dan: deze zomer.

Waar gaan we heen? Dat weten we wel Renkum en Oosterbeek.

In Oosterbeek ligt één van de oudste kerken van Nederland toepasselijk getiteld als ‘Oude Kerk’.

Aan de stuwwal uit de laatste IJstijd heeft de Rijn een steile helling gesleten.

We duiken in de historie van deze oude bewoningsplek. In het nabijgelegen Renkum bevindt zich een oude Maria bedevaartsplaats die we bezoeken.

In deze landschappelijk mooie streek bevinden zich diverse kastelen en landgoederen.

En op de terugweg gaan we een lekker hapje eten zodat de benaming Kerkenpad, Bedevaart, Dagje uit eer wordt gedaan.

Bent U geïnteresseerd meldt u dan aan via zaanskerkenpad@ziggo.nl of stuur een briefje naar Matthé Bruijns, Snuiverstraat 2 1561 HD Krommenie.

We verwachten half mei het programma met data en opstaptijden definitief te maken en u krijgt dan als eerste een uitnodiging om zich in te schrijven.

Matthé Bruijns en Ko Schuurmans

Een verhaal bij 4 en 5 mei.

De oorlogsjaren zijn een periode die een omslagpunt is geworden in het leven van mensen, die de oorlog hebben meegemaakt, maar ook van hen die daarna zijn geboren.

De theoloog G.H. ter Schegget vertelt één van zijn ervaringen in het indringende verhaal over POORTJE.

Het volgende verhaal begint in de dertiger jaren. Ik woonde vlak bij het Centrum van Amsterdam.

Twee huizen van ons vandaan woonde een meisje met grote, bruine ogen, donker haar en een vreemde naam.

Ik vond haar mooi. Ik wilde met haar praten.

Op een zonnige dag midden in de zomer ben ik naast haar gaan zitten op een stoep en begin een gesprek.

'Je heet Poortje', zeg ik 'die naam heb ik nog nooit gehoord.'

Ze zegt: "Eigenlijk heet ik Zippora, maar ik word Poortje genoemd".

Ik maakte op haar een geweldige beurt, omdat ik wist, wie de grote Zippora was naar wie zij was genoemd: de vrouw van Mozes.

Poortje was kennelijk niet gewend, dat een niet-joodse jongen dat wist.

Ik zelf vond dat niet zo bijzonder. Ik was van huis uit opgegroeid met de bijbelse verhalen. 'Vogeltje' betekent Zippora; en mijn meester sprak die naam dan ook altijd uit als 'Tsjippora'.

"En jij heet Bertje", zegt Poortje. "Ja, mijn moeder zegt Bertje, maar op school heet ik Bert".

Ik zei: "Ik heet eigenlijk Gijsbertus Hendricus." "Goed", zei ze, "dan noem ik je Gijs."

Voor haar was ik Gijs. Voor haar ben ik Gijs gebleven.

Als ze me zag, zei ze: "Dag Gijs"; het klonk me vreemd in de oren, maar ik hoorde het graag van haar. Zij alleen noemde me zo.

Enige jaren later brak de oorlog uit. De stad was verduisterd. Het was avond.

De straat was leeg. Niemand mocht op straat komen.

De maan was vol en verspreidde een koud licht.

Voor het raam van onze keuken stond mijn vader. Hij had het licht uitgelaten.

Aan zijn houding was te zien, dat er iets gebeurde dat hem vreselijk pijn deed.

Ik ging naast hem staan. Voor het huis van Poortje stond een Duitse overval wagen.

Eén voor één zag ik ze erin verdwijnen: Poortjes broertje Japie, Poortje zelf, Poortjes moeder, Poortjes vader.

Geen van hen keek op of om, in alle stilte gingen ze, alsof ze voor een korte reis vertrokken.

Het was gauw gebeurd. De laadklep werd dichtgeslagen. De klap schalde door de nacht.

En de auto reed weg. Waarheen???

"De baby is nog binnen. Ze hebben de baby achtergelaten", zei mijn vader.

Het kwam niet allemaal onverwacht voor Poortjes vader en moeder.

Ze waren al een keer opgehaald, maar na enige uren mochten ze terugkeren.

Elke dag konden de Duitsers terugkomen. Maar vluchten kon niet.

Hun moeder kon elk moment een kind krijgen. De baby werd geboren.

Elke avond heeft Poortjes moeder haar kleine kind de borst gegeven tot het tevreden in slaap viel. Het kind hilde nooit.

Het wiegje werd in een donker hoekje gezet, waar het niet opviel. Daar werd het broertje 'vergeten'.

Daar lieten vader en moeder het achter, toen de Duitsers kwamen.

Daar lieten zij het over aan onbekenden, die zich over hem zouden ontfermen misschien.

Ze wisten niet wat er met hen zou gebeuren. Maar ze hadden vreselijke verhalen gehoord.

Toch hoopten ze, dat er iemand zou zijn, die zich het lot van dit kind zou aantrekken en de moed zou hebben het op te nemen.

Poortje heeft het begrepen. Zij was in een paar seconden geen kind meer, maar een wijze vrouw, een ware Zippora.

Zij zei niet: 'moeder vergeet, ons kleine broertje'.

Zij moest gedacht hebben aan Mozes, die zijn leven te danken had aan de verberging door zijn ouders en aan de slimheid van zijn oudere zusje.

Daarom begreep zij waarom haar vader stil en gehoorzaam meeging en haar moeder hem zacht wenend volgde, zonder ook maar eenmaal om te zien.

Ze wist niet waarheen zij werden gesleept. Daarover hadden haar ouders haar niet gesproken.

Dat was voor henzelf ook te ontzettend. Zij lieten Poortje in onwetendheid.

Maar Zippora heeft vermoed wat er aan de hand was, omdat zij het oude verhaal van de onderdrukking en de wreedheid van de farao's kende.

Ze had het vele malen gehoord. Elke keer als zij Pasen vierden.

Daarom was het, dat zij besepte: dit achterlaten van ons broertje is geen vergeten, het is geen verraad.

Daarom- vond zij de onbegrijpelijke kracht om te zwijgen, om niet te zeggen, wat elk ander kind zou hebben uitgeschreeuwd: 'moeder, je vergeet ons broertje!'

Omdat zij Zippora heette heeft zij gedacht: één van ons zal gered worden, hij zal worden opgevoed in een vreemd huis en op een goede dag zal hij voor ons opkomen.

Woensdag 8 mei om 14 uur is er een Themabijeenkomst Opstaan tegen vallen in buurtcentrum De Pelikaan.

MEI

8

OPSTAAN TEGEN VALLEN

Foto door Drekaard P. <https://www.pexels.com/nl>

Opstand, daar zijn wij Nederlanders goed in. Eeuwen geleden deden we het al en ook in latere jaren. Nog steeds komen we soms in opstand tegen maatregelen van de regering of besluiten van de gemeente.

Nu komen we met elkaar in opstand tegen VALLEN.

We gaan er met z'n allen tegenaan om het aantal valpartijen te verminderen. Dat is goed voor iedereen en vooral ook voor onszelf. Wat er allemaal bij komt kijken dat leggen we hier uit en ook op een bijeenkomst in **Buurthuis de Pelikaan op woensdag 8 mei om 14:00 uur**. Dan gaan we stappen zetten nadat we eerst een paar vragen gesteld hebben. Daarna spreken we de mogelijkheden door en verwijzen u naar de sportvereniging, de fysiotherapeut of een specialist. In kleine groepjes vertellen wij u de mogelijkheden. U gaat in ieder geval niet met lege handen naar huis.

Zo lang mogelijk gezond blijven, zodat je voor jezelf kunt blijven zorgen. Dat wil toch iedereen? Een val kan dit in

gevaar brengen. Gelukkig kunt u het risico op een val vaak voorkomen. Dit kan door aan de slag te gaan met uw conditie en door bijvoorbeeld zelf in huis aanpassingen te doen die een val kunnen voorkomen.

De volgende maatregelen kunt u zelf nemen om het risico op een val tot een minimum te beperken:

- ✓ U kunt bewegen en oefeningen doen om uw evenwicht en uw spierkracht te verbeteren. De kans dat u valt, wordt hierdoor een stuk kleiner.
- ✓ Sommige medicijnen kunnen ervoor zorgen dat u zich duizelig voelt, of slaperig. Of ze zorgen voor slappe spieren en dat u trager reageert. Bespreek uw medicijngebruik daarom regelmatig met uw arts of apotheker.
- ✓ Als u lekker en gezond eet, met voldoende vitamines (zoals vitamine d), krijgt u goede bouwstoffen binnen om de spieren en botten sterk te houden
- ✓ Laat elk jaar uw ogen controleren door een optometrist of de oogarts en volg de adviezen op. Goed zien helpt bij een beter evenwicht.
- ✓ U kunt uw huis een stuk veiliger maken, met soms maar een paar kleine aanpassingen. Denk bijvoorbeeld aan goede verlichting, het wegwerken van losliggende snoeren en kabels én een antislipmat gebruiken onder vloerkleden en matjes.
- ✓ Wist u dat uw voeten veranderen als u ouder wordt? Draag als u binnen bent stevige en passende schoenen. Zorg ook voor voldoende profiel en een lage hak. Goed passende schoenen en sloffen verkleinen de kans op een val.
- ✓ Met u gaan we graag in gesprek over het voorkomen van vallen.
- ✓ U wordt er in rondetafelgesprekken actief bij betrokken.

OPSTAAN TEGEN VALLEN wordt gezamenlijk georganiseerd door KBO Seniorenbelang Zaanstreek, SVK, PCOB Zaanstreek, GGD, Gemeente Zaanstad en plaatselijke ketenpartners: Vrij Bewegen, Noorderapothek en andere zorgverleners.

Datum woensdag 8 mei a.s. Aanvang: 14.00 uur. Locatie: Buurthuis de Pelikaan, Kervelstraat 185a, Krommenie.

Gratis voor iedereen toegankelijk. Neem familielid, kennis of vriend mee.